

Amim van, azt adom neked...

Köszöntés: „Mint az aranyalma ezüstitányéron, olyan a helyén mondott ige. Mint az aranyfüggő és a színarany ékszer, olyan a bölcs feddés a szófogadó fülnek (Péld 25, 11-12).” Ámen.

Gyülekező ének: 274. dicséret: „Ki Istenének átad mindent...”

Fennálló ének: 62. zsoltár 1. verse: „Az én lelkem szép csendesen...”

Fő ének: 62. zsoltár: 4-8. versei: „Azért, szívem reménységgel...”

Köszöntés: „Ezt mondja az Úr: Halálos a bajod, sérüléseid gyógyíthatatlanok! Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat – így szól az Úr. Azt pedig tudjátok, hogy ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket, és hogy őbenne nincsen bűn (Jer 30,12.17; IJn 3,5).” Ámen.

Lekció: Apostolok Cselekedetei 3. fejezete 1-10. versei: *„Péter és János felment a templomba a délutáni imádkozás idejére, három órára. Arra vittek egy születése óta sánta férfit, akit mindennap letettek a templomnak abba a kapujába, amelyet Ékes-kapunak hívtak, hogy alamizsnát kérjen a templomba menőktől. Amikor meglátta, hogy Péter és János be akar menni a templomba, alamizsnát kért tőlük. Péter pedig Jánossal együtt rátekintett, és azt mondta: Nézz ránk! Ő felnézett rájuk, remélve, hogy kap tőlük valamit. Péter így szólt hozzá: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj! És jobb kezénél fogva felemelte, annak pedig azonnal megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt, és járt. Bement velük a templomba is, járkált, ugrándozott, és dicsérte az Istent. Látta őt az egész nép, amint járkál, és dicséri az Istent. Felismerték, hogy ő az, aki alamizsnáért szokott ülni a templom Ékes-kapujában. És félelemmel telve csodálkoztak azon, ami vele történt.”*

Előima: Bizalommal jöttünk ki otthonainkból és léptünk be templomodba, jó Atyánk, Istenünk, hogy Te taníts bennünket. Add meg nekünk, hogy közösségben legyünk Veled, hogy lelkünk ma készségesen hallgasson Rád, hogy valóban meglássuk akarodat, szeretett Megváltónk, Aki megáldod a pihenés napját, Aki szeretetedet vetted szívünkbe és hűségesen vezetsz minket. Te vagy az őriző Pásztor, Aki a gyengéket hordozod, vegyél minket a karjaidba, kérünk. Te vagy az áldott orvos, Aki a betegeket gondozod, jöjj hozzánk irgalmaddal. Valljuk, hogy valóban gyengék és betegek vagyunk, - jöjj, add nekünk az élet vizét, frissíts fel minket áldásoddal. Bizony, drága Jézusom, te viselted betegségeinket, magadra vetted fájdalmainkat. Elárulva, elhagyva, elítélve,

átszúrva, mint a vágóhídra vitt bárány, keresztre feszített Isten hordozta életünket. Hálások vagyunk szolgálatodért, mert nem elveszett állapotunk szerint cselekedtél velünk, hanem kegyelmed szerint. Add meg, hogy a Te Igéd ereje és a Szentlélek vezetése által szemlélhessük mindennapjainkat, mert minden napnak megvannak a maga baja. Ma ezeket akarjuk rád bízni, szerető Atyánk. Jézus Krisztus által kérünk, hallgass meg és gyógyítsd meg sok bánatunkat, és csillapítsd szívünk fájdalmát. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 157. dicséret: „Könyörülj rajtunk, Úr Isten!”

Textus: Apostolok Cselekedetei 3. fejezete 6. verse: *„Péter így szólt hozzá: Ezüstöm és aranyam nincsen, de amim van, azt adom neked: a názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel, és járj!”*

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézusban!

„Csak akkor van esélyünk kijutni az oroslánok verméből, ha beleesünk, és a legmélyén vagyunk.” (C. G. Jung) Ezt maga József és Dániel is megtapasztalta barátaival. De valakinek meg kell mutatnia nekünk az esélyt. Ezzel a képpel találkozunk a mai bibliai szövegben. Péter és János, akik valami teljesen mást kínálnak, mint amit a világ ad (ld. Jn 14), és egy szanta ember, aki valami egészen mást kap, mint amit remélt. Ezeknek az embereknek a találkozásában Valaki kinyilatkozik, és felfedi titkát minden szív előtt. Ő, Aki sokkal Fontosabb, Hatalmasabb, Értékesebb, és Éltrevalóbb, mint az apostolok. Ez a találkozás minden várakozást felülmúló találkozás, mert itt az élet alamizsnája elvész, nem kevés apróságot kínál, annak ellenére, hogy ez az ember csak ételt fogadott el. Hogy mindent megkapjon. Hogy mindent megszerezzen. Hogyan lehetséges ez? Ki garantálja nekem a kívánt morzsák helyett az igazi életet? A Szentírás első válasza Péter és János apostolok tanúságtétele alapján: Vigyázzatok, Isten cselekszik. Isten rejtőzködik. Az Úr elrejtőzik, de titokban mégis cselekszik. Rendíthetetlen és felfoghatatlan kegyelmében gondviselése rejtve van. A templom kapujában egy születésétől fogva szanta ember még mindig kéreget. Megvannak a maga szükségletei, ezért van ott, ahol van. Még ott talán tapasztalható egy kis együttérzés, egy kis könyörület. Még ott talán találhatók jó

emberek. Még mindig vannak, akik imádkoznak, akik segítségül hívják Isten nevét, akik nem néznek szánalommal az emberre, akik nem vetik meg a szegényeket, hanem egyetlen szavuk, egyetlen gazdagító tekintetük, és egy erszényi hálaadásuk van Isten és az emberek előtt. Így lelkiileg és fizikailag is felkészülnek az Isten előtti szolgálatra. Ez a sánta ember még nem volt annyira függő, hogy ne tudta volna megmagyarázni és megvédeni saját helyzetét és életkörülményeit. Ez nem egy fantasztikus regény, ez nem egy virtuális világ, ez egy élő lélek, egy fizikai szubsztancia, amelynek megvannak a maga szükségletei. Az apostoloknak köszönhetően megszólítva érzi magát és életre kel. Ez a szó mintha teremtené, ez a szó mintha megvalósulna, ez a szó mintha megoldana egy valódi problémát. Isten cselekszik. Az Úr kommunikál. Isten még a legszegényebbeknek is el akarja mondani az övéin keresztül, hogy szereti őket. Az Ő megközelítése irányítja a világot. Az Ő világa átalakítja a gondolkodást. Sokkal nagyobb megtiszteltetésben részesülnek azok, akik hirtelen imádkozni mennek fel a templomba, Isten őket választja ki, hogy meglássák és megoldják egy sánta ember életét. A két jelenlévő apostol arról beszél, hogy a kereszten, mint Isten legnagyobb gondviselése, nem ért véget, hanem olyan mértékben megvalósult, hogy a sánta embernek ez a hatalom megoldja a mindennapjait, és az alamizsna alternatívája helyett teljesen gazdagítani akarja az embert, akit a saját szükségleteik miatt oda helyeztek. Saját szükségleteikért ülnek ott, mégis Isten azt akarja, hogy vegyék fel a keresztet Jézussal. A saját szükségleteimért vagyok ott, de az Úr azt akarja, hogy ne legyen igényemet támasszam, egy kis ételre, italra, arra, amit én akarok, hanem hogy elfogadjam azt, ami a másinak van, Krisztus által. Ez az ember még alamizsnával is megelégedne, de Isten arra vezeti az övéit, hogy teljesen bemutassák neki az igazi gyógyulás lehetőségét. Isten nemcsak alamizsnát kínál, az Úr mindent megad. Olyan keveset akarsz, kedves testvérem. Ennek a világnak csak egyetlen dologra van szüksége, és egész szívedet, egész lelkedet, egész testedet, egész elmédet erre kell irányítanod. Ez az

erő akkor jelenik meg, amikor Isten irányítja az életed útját, amikor Ő győzedelmeskedik, és nem a Te segítségedre vonatkozó elképzelésed kerekedik felül. Amikor felhagysz azzal, hogy úgy kommunikálj, ahogyan elképzeled, és úgy valósítod meg magad, ahogyan előre elhatároztad a szívedben. Isten már régen eldöntötte, hogy örök életet ajándékozik neked. Az Úr gondviselése lelki és fizikai gyógyulást jelent. Isten gondoskodása mindent átfogóan gyógyít. Amikor Isten gondviselése egy emberre irányítja figyelmét, mindent átvesz ott, átalakítja az egész belsőt és külsőt. Ez a szanta ember gondosan érzékeli Isten munkáját Péteren és Jánoson keresztül. Megváltozik az értékek rendje, mindennek a jelentése, az, hogy miért van ott, hogyan bánnak vele, hogyan tekintenek rá egy szívvel és egy lélekkel, hogyan bánnak vele, hogyan érzékelik, hogyan követik, és mit kínálnak neki. Péter prioritásai már a helyén vannak. A szilárd alap Krisztus, Őbenne szilárdan lehorgonyozva a Szentlélek által szolgál. Már átalakult az Ő képére. Már nem akar fontoskodni, de nem is akar kevesebbet adni, mint amit kapott. Nincsenek arany-ezüst eszközei, de amiye van, azt adja. Van-e még mit felajánlanunk a világ sántáinak, drága testvéreim? Van-e még valami, amit odaajándékozhatunk abból, amit kaptunk? Ezen alapul a keresztyén élet. A mesterséges intelligencia és a robotika nem fogja megoldani a kapcsolatainkat. A japánok már régen kiiktatták a készített robotjaikat a szociális otthonokból. A gyengédség, a gondoskodás és a betegek, gyengékre és szegényekre szánt idő pótolhatatlan. Krisztus jósága adjon útmutatást. Csak Vele, Mellette, az Ő vezetése alatt szolgálhatjuk azokat, akik alamizsnára várnak, de sokkal többet adhatunk nekik az Úr Jézus Krisztus nevében. Aki azt hiszi, hogy a gazdaság, az arany és az ezüst mindent megold, hamis illúziói vannak. Ki nyitja rád az ajtót, és ki nyitja rám az ajtót, amikor tehetetlenül, sántán fekszik, magányosan a templomban vagy a templom előtt? Ki mondja neked: „Nézz rám!” Ki mondja el neked az élet evangéliumát, amikor a saját életed végét tapasztalod? Az élet össze mindenkire rátelepszik, eljön, akár sportol, akár fitt, akár erős és egészséges, mint

a szikla. Az idő megállíthatatlanul repül. A sánták száma növekszik. A szegények úgy nőnek, mint a gomba az eső után. Ez az ember, a sánta, Péter monológiát követi és közben maga se tudja hogyan, nem hozzájuk, hanem Őhozzá csatlakozik. Mindig velem, Uram, mindig velem. Hogy elmerüljön Isten közelségében. Hogy vezetést érezzen. Hogy kegyelemről számoljon be. Péter, aki ismeri Krisztust, hirtelen kötőszöveget épít egy ember életében Jézus Krisztus nevében. Hirdeti az evangéliumot, amelyet az Úr is a szívébe oltott. Hogy a sántákat Krisztushoz kösse. Hogy a szegényeket Jézushoz irányítsa. Péternek semmije sincs, amit ne nyert volna meg Krisztusban. Péternek semmije sincs, amit ne kapott volna, Péternek nincs, de Ő, Aki birtokolja és vezeti őt, közvetít. Nem a saját meggyőződéséből fakad. Nem a saját erejéből cselekszik. A csoda a Krisztushoz való kötődés hirdetése. A gyógyulást Krisztus adja, aki engem is meggyógyított el. Az Ő nevében. Az Ő hatalmában. Az Ő szeretetében. Az Ő hűségében. Hogy az embereket Krisztushoz kösse mind a templomban, mind a templom előtt, mind a templom kapujánál. Hogy az embereket Krisztushoz kösse az imádság órájában. Ez egy keresztyén feladata. Nem magamhoz kötni. Nem a saját személyemhez láncolni. Őhozzá vezetni, Aki engem is megmentett. Őróla tudjon mindenki, aki az én szeretetemre is rákérdezett. Rá összpontosítani, Aki engem is megváltoztatott, átalakított, megbocsátotta a hitetlenségemet, a hűtlenségemet. Arról bizonyosságot tenni, aki engem is elhívott és kiküldött: „Legeltesd az én juhaimat!” (Jn 21,14) Ne féljünk ettől az elköteleződéstől, mert életünk végéig csakis Neki leszünk hálássak. Ne féljünk ettől a szeretettől, mert ez a „szeretet soha el nem múlik”. (IKor 13,8) Ne féljünk ettől a hűségtől, mert ez a hűség akkor is jelen van, amikor mi hűtlenek vagyunk. Ne féljünk ettől az örömtől, mert általa fel fogunk kelni, járni fogunk a járatlan úton, megerősödik a lábunk és a bokánk, sőt, meggyógyulva, belépünk a mi megváltó Istenünk színterébe, és Krisztus közösségében dicsérjük Istent. Ez az elköteleződés egyensúlya. Ez nem egy-két évre, évekre kötött kapcsolat, amíg vissza nem

fizetjük a kölcsönünket. Ez nem a fiatalsághoz vagy az öregséghez, azaz életünk és létünk egy bizonyos szakaszához kötött kapcsolat, hanem az örökkévalóságra való elköteleződés, mert Isten szeretetével és jóságával átalakít minket, és nem rövid időre, hanem egész életre újjáéleszti az embert, akár élünk, akár meghalunk, mert mi már Krisztuséi vagyunk. Az Úr Jézus Krisztus nevében imádkozunk ezért a beteg világért, hogy mindig csak Őhöz csatlakozhassunk, és Általa változatlan életünk legyen. Maradjunk meg Krisztusban. Ámen.

Utóima: „Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg (Dán 7,14).“

„Ekkor egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyásos volt, és minden vagyonát az orvosokra költötte, de senki sem tudta meggyógyítani, odament, hátulról megérintette a ruhája szegélyét, és azonnal elállt a vérzése. Jézus ezt kérdezte: Ki érintett engem? Amikor mindnyájan tagadták, Péter ezt mondta: Mester, a sokaság szorongat és tolong körülötted (Lk 8,43-45)!“

„Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól, az Úr színe előtt járhatok az élők földjén (Zsolt 116,8-9).“

„Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával Krisztusban (Ef 1,3).“

„Azon az éjszakán megjelent neki az Úr, és ezt mondta: Én vagyok atyádnak, Ábrahámnak Istene. Ne félj, mert én veled vagyok, megáldalak, és megsokasítom utódaidat szolgálomért, Ábrahámért (IMóz 26,24).“

„Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözzem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. Hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót. Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az Úr ültetvényének: őt ékesítik (Ézs 61, 1-3).“

„De még vár az Úr, hogy megkegyelmezhessen, készen áll arra, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az Úr, boldogok mindazok, akik benne reménykednek (Ézs 30,18).“

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is arat (IIKor 9,6).“

Áldás: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz (Zsid 13,8).“ Ámen.

Záró ének: 475. dicséret: „Imádkozzatok és buzgón kérjetelek...”

**Túrmezei Erzsébet:
TOVÁBB IMÁDKOZUNK**

Távol gyülekezet imádkozik.
Csillagos afrikai égbolt
borul egyszerű templomukra.
Énekük, imádságuk áthatol
a sötétségen, az éjszaka csendjén.
Át pásztoruk kis hajlékáig,
ahol a halállal vívódik
órák óta a drága segítőtárs,
a kedves feleség.

Messze a kórház és messze az orvos.
De a gyülekezet imádkozik.
- Milyen erő a hordozó imádság!
Harcban pajzsunk, viharban sátorunk! -
Néha benéz egy fehérhajú, tisztos
presbiter a betegszobába.
Látja, hogy a válság egyre tart,
és csak annyit mond csendesen:
"Akkor - tovább imádkozunk!"

Ez ismétlődik óráról órára.
Küzd a halállal a beteg.
Küzd az imádkozó gyülekezet.
S az első hajnali sugárral
megérkezik a felelet:
a láz alábbszáll hirtelen.
Megérkezik az igen és az ámen,
az élet és a győzelem.

Ilyen erő a hordozó imádság!
Harcban pajzsunk, viharban sátorunk!
S bár a felelet néha késni látszik,
és mi lankadunk és roskadozunk,
mondjuk ki mégis csüggedetlen hittel,
mondjuk mi is távol testvéreinkkel:
"Akkor - tovább imádkozunk!"